15/04/2021

Η Ακολουθία του Μεγάλου Κανόνος στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 14 Απριλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε το θείο λόγο στην Ακολουθία του Μεγάλου Κανόνος στον υπό κατασκευή Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Η Ακολουθία τελέστηκε τηρουμένων όλων των προβλεπόμενων περιοριστικών μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας, ενώ μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90.2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Πόθεν άρξομαι θρηνείν τάς τού αθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν απαρχήν επιθήσω, Χριστέ, τή νύν θρηνωδία;»

Διανύουμε ήδη τήν πέμπτη εβδο-μάδα τής Αγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστής καί εγγίζουμε προ-ο-δευτικά πρός τό τέλος της. Καί ενώ θά νομίζαμε ότι είναι καιρός νά διερωτηθούμε άν προσεγγί-ζουμε τόν σκοπό αυτής τής κατα-νυκτικής περιόδου, άν δηλαδή δέν πλησιάζουμε μόνο χρονικά πρός τό Πάθος καί τήν Ανάσταση τού Κυρίου μας, αλλά έχουμε αγωνι-σθεί γιά νά συσταυρωθούμε μαζί μέ τόν Χριστό καί νά νεκρώσουμε τόν παλαιό μας άνθρωπο «σύν ταίς πράξεσιν αυτού καί ταίς επιθυ-μίαις», ώστε νά μπορέσουμε καί νά συναναστηθούμε μαζί του, ο ιερός υμνογράφος τού Μεγάλου Κανό-νος, τόν οποίο ψάλαμε απόψε, όπως όρισαν οι όσιοι καί θεοφόροι Πατέρες, θέτει ένα εντελώς διαφο-ρετικό ερώτημα. Ποιό είναι αυτό; Τό ακούσαμε πρίν από λίγο. «Πόθεν άρξομαι θρηνείν τάς τού αθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν απαρχήν επιθήσω, Χριστέ, τή νύν θρηνωδία;»

Από πού νά αρχίσω, διερωτάται ο ιερός ποιητής, ο άγιος Ανδρέας Κρή-της, νά θρηνώ τίς πράξεις τής άθλιας ζωής μου; καί πώς νά αρ-χίσω τόν θρήνο μου γι' αυτήν;

Αυθόρμητα ανεβαίνει στά χείλη μας τό ερώτημα: «μάς πώς είναι δυνατόν τώρα, στό τέλος σχεδόν τής Μεγάλης Τεσσαρακοστής, νά κάνει λόγο γιά μιά αρχή; Τί νόημα έχει νά αρχίζει κανείς τώρα τήν προσπάθεια τής μετανοίας, εφόσον εγγίζουμε ήδη τό Πάσχα;»

Καί όμως δέν ούτε ανεπίκαιρα ού-τε τυχαία τά ερωτήματα πού θέτει ο άγιος Ανδρέας Κρήτης. Γνωρίζο-ντας καλά τήν ανθρώπινη ψυχή ο άγιος Ανδρέας Κρήτης, αλλά καί έχοντας μεγάλη εμπειρία πνευμα-τι-κού αγώνος, θέτει τά ερωτήματα αυτά γιά νά μάς διδάξει δύο αλή-θειες πού δέν πρέπει νά μάς δια-φεύγουν.

Η πρώτη είναι ότι ποτέ δέν είναι αργά γιά νά αρχίσει ο άνθρωπος τόν αγώνα τής μετανοίας. Ποτέ δέν είναι αργά, γιά νά αφυπνισθεί, νά έλθει «εις εαυτόν», όπως ο άσωτος, νά αποφασίσει νά αλλάξει ζωή καί νά αγωνισθεί γιά νά καθάρει τήν ψυχή του καί νά πλησιάσει τόν Θεό. Ποτέ δέν είναι αργά, γιά νά αξιοποιήσει μία ευκαιρία πού τού προσφέρει ο Θεός, ο οποίος μάς καταδιώκει, κατά τόν ψαλμωδό Δαβίδ, μέ τό έλεός του, επιδιώκο-ντας τή σωτηρία μας. Περιμένει τή μετάνοιά μας μέχρι τήν τελευταία στιγμή, εφόσον βέβαια δέν τήν αναβάλουμε σκόπιμα, καί «δέχεται καί τόν έσχατον, καθάπερ καί τόν πρώτον», όπως θά ακούσουμε τό βράδυ τής Αναστάσεως στόν Κατη-χη-τικό Λόγο τού αγίου Ιωάννου τού Χρυσοστόμου.

Καί αυτό δέν είναι θεωρία, αλλά είναι γεγονός πού αποδεικνύεται από τή ζωή τής Εκκλησίας μας. Θά μάς τό υπενθυμίσει άλλωστε μέ τό παράδειγμα τής οσίας Μαρίας τής Αιγυπτίας, στήν οποία έχει αφιε-ρώ-σει η Εκκλησία μας τήν πέμπτη Κυριακή τών Νηστειών, καί η οποία αποτελεί παράδειγμα μετα-νοίας, διότι άν καί έζησε τά νεα-νικά της χρόνια βυθισμένη στήν αμαρτία, κατόρθωσε μέ τή μετά-νοια, τήν προσευχή καί τή νηστεία νά καθαρθεί, νά αγιασθεί καί νά ζεί πράγματι μία ισάγγελη πολι-τεία.

Η δεύτερη αλήθεια, τήν οποία θέλει νά μάς υπενθυμίσει ο άγιος Ανδρέας Κρήτης μέ τούς στίχους πού προανέφερα, είναι ότι δέν θά πρέπει ποτέ νά πιστεύσουμε ότι έχουμε προοδεύσει στή μετάνοια καί τήν πνευματική ζωή, ή πολύ περισσότερο ότι έχουμε πλησιάσει τόν στόχο μας. Αυτές οι σκέψεις, τίς οποίες μάς υποβάλλει ο πονη-ρός, όπως γνωρίζουμε από τούς βίους τών αγίων τής Εκκλησίας μας, τόσο τών παλαιών όσο καί τών συγχρόνων μας, είναι ιδιαί-τερα επικίνδυνες, γιατί

αποβλέ-πουν στό νά μάς κάνουν νά εφη-συχάσουμε καί ακόμη χειρότερα νά νομίσουμε ότι κάτι έχουμε κάνει, καί έτσι νά παρασυρθούμε καί νά αποτύχουμε είτε εξαιτίας τής αδρα-νείας μας είτε εξαιτίας τής υπε-ρηφανείας μας.

Αντίθετα, άν κάθε ημέρα πιστεύ-ουμε ότι είμα-στε στήν αρχή τής προσπαθείας μας νά μετανοήσουμε γιά τίς αμαρτίες καί τά σφάλματά μας, άν κάθε ημέρα συνειδητοποι-ούμε ότι πρέπει νά κάνουμε μιά καινούρια αρχή στήν πνευματική μας πορεία, θά συνειδητοποιούμε ταυτόχρονα πώς δέν έχουμε χρόνο νά χάνουμε, αλλά θά πρέπει νά σπεύσουμε γιά νά μήν δαπανούμε τή ζωή μας μακριά από τόν Θεό.

Έτσι καί θά μπορούμε νά αγωνι-ζόμεθα μέ μεγαλύτερο ζήλο καί μέ περισσότερη ταπείνωση, αλλά καί θά έχουμε περισσότερη χάρη από τόν Θεό, ο οποίος θά μάς ενισχύει στόν αγώνα μας. Καί βλέποντας τήν προσπάθειά μας θά συγχωρή-σει καί τίς δικές μας αμαρτίες καί θά μάς αξιώσει καί νά συναναστη-θούμε μέ τόν Χριστό κατά τήν ημέ-ρα τής Αναστάσεώς του, αλλά πο-λύ περισσότερο νά ζήσουμε κοντά του στήν αιώνια ζωή καί μακαριό-τη-τα.

Παρακολουθήστε ολόκληρη την Ακολουθία του Μεγάλου Κανόνος: